



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Levél a budai ágyulövéstről*

Forrás:

Magyarország

Bp.

1922. Árs

Osztályozás

Tárgy

529

Hely

Idő

"1922"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 2

Levél a budai ágyulövéstről, a Citadella tüzeiről és a kiskorcsmákról

(Levél a szerkesztőhöz)

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Régi budai lakos vagyok, nem csupán „közigazgatásilag” és „telekkönyvileg”, hanem meggyőződésből is. Szeretem a régi, csendes Budát, télen, nyáron, ősszel és tavasszal egyaránt, s mint sok más Budát szerető ember az elmúlt vasárnap én is a Philadelphia-kávéházban reggeliztem. A kellemesen elköltött reggeli vidámmá teszi az egész napot, ám vidámságomat még az is növelte, hogy az ablakon mosolygó téli napsugár áradt be. Elmerültem a kávéház langyos légkörébe és átnéztem a lapokat, melyek ott tornyosultak előttem. Az egyik reggeli újságban — a címére már nem is emlékszem — egy croquis formájába bujtatott, illusztrált és minden ízében izetlen álszellemeskedést olvastam a budai kiskorcsmákról; ugyanott egy kás hírre is bukkantam, néhány sorra, mely megemlékezett a *budai ágyulövéstről*. Szerkesztő Ur biztosan jól tudja, hogy mi az a budai ágyulövés. Pontosan déli 12 órakor a Várhegy környékén sétálók és a Duna tulsó oldalán a Széchenyi-szobor mellett sütkérező öreg urak *egy pukkanást hallhatnak, mely csillagászati pontossággal jelzi a délet*, Budának régi specialitása ez az ágyuszó, de az a bizonyos reggeli újság, amely a kiskorcsmákról is meg lehetőségen elferdített értesülések alapján írt, a budai ágyulövéstről is egészen furcsa dolgokat állapít meg.

Az író ur elsrátja azokat a régi időket, amikor szerinte a Citadellában még minden délben megszólaltattak egy „*öreg szakállas*” ágyut. En, mint Buda régi ismerője megállapíthatom, hogy itt alapos tévedés forog fenn s a tanuk, akiket az író ur az „*alsó Avarbóli*”, meg a szomszédos kávéházból felvonultat, egyszerűen hamis tanuk. *Azt a bizonyos ágyut*, amely egyáltalán nem öreg „*szakállas*”, hanem simára borotvált karsu kis jószág, *ugyanis a Toldy Ferenc-utcai II. kerületi állami főreáliskola ablakán bukkantják el min-*

den délben, Még a hatvanas évek elején rendszeresítette ezt Schenz Guido, az intézet első igazgatója és azóta az intézet mindenkor fizikaprofesszora *önálló csillagászati számítások alapján állapítja meg pontosan a délet s az ő jelzésére a pedellus süti el a kis ágyut*. Ez a jelzést ma is minden délben pontosan leadják, hiába *síratja a cikkíró az elmúlt régi ágyulövést*. A kommunizmus alatt és utána következő időkben valóban szünetelt a déli jeladás, ma azonban *Horváth professzor ur, az intézet fizikusa*, minden délben pontosan eleget tesz az intézet hagyományainak. *Ezt az időjelző állomást egyébként — költségek szempontjából — a főváros tanácsa tartja fenn.*

Meg kell azonban állapítani, hogy a gellérthegyi árvízveszedelemkor, vagy Ferenc József király születésnapján, augusztus 18-án, valóban megdőrdültek az ágyuk a Citadellában, ugyszintén disztűzet adtak akkor, amikor családi öröm történt a király közvetlen családjában. Ha flu született, — olyan, aki trónöröklésre volt hivatva — akkor százegyszer szólaltak meg az ágyuk, ha leánygyermek jött a világra, ugy csak huszonegyszer.

A Citadella derék tüzei egyébként sok figyelmes soggal ápolták a pesti polgárokkal való jó viszonyt. A Citadella bástyafalának ugyanis két árboerudja volt, az egyik észak felé, a másik dél felé tekintett Mikor a tüzerek megpillantották az észak felől érkező bécsi hajót, ugy az északi árboera huzták fel a jelzőkosarat, a Mohács felől közeledő hajót pedig a déli árbocon jelezték.

A Citadellán ellenben *sohasem dördült el déli ágyulövés*. Ez nagyon fontos nekünk, igen tisztelt Szerkesztő Ur, akik szeretjük Budát, a budai korcsmákat, melyek ott huzódnak meg a Gellérthegy, a Naphegy, a Sashegy tövében, a „*nevető*” budai bor, amelyből mégis csak akad itt-ott (persze nem az ilyen croquis-író urak számára), s melynek zamata olyan mély, hogy némely pesti nem is tudja megérteni. És szeretjük a budai ágyulövést, mely jelzi, hogy újra itt a dél. Tisztelettel *Egy budai polgár, akinek pontosan jár az órája*

varosi hazinyomda 1920